

[Pürschel.]

i Lommen og blyknappede Stokke, denne Forening, hvori den højtærede Justitsminister tjente sine første politiske Sporer. Og han vilde skildre, hvorledes andre Medlemmer af denne Regering i Egenskab af Redaktører gentagne Gange havde været i Konflikt med Straffeloven paa Grund af deres voldsomme Udtryk i den offentlige Debat.

Han vilde pege paa en enkelt Minister og sige, at han har faaet Bøder i Tusinder af Kroner, og han har drevet Injuriekunsten saa vidt, at en Regering, som han injurierede paa det groveste, mente at kunne undlade at reagere deroverfor blot ud fra den Betragtning, at denne Mand gennem sin ustandselige Misbrug af de injurierende Udtryk havde sat sig selv paa en saadan Plads, at man overhovedet ikke behøvede at regne med, hvad han sagde. Saa vilde det ærede Medlem Hr. Borgbjerg gaa videre og sige: Se, saaledes var deres Fortid, saaledes var deres Ungdom, og saaledes var deres Manddom, og nu er de blevet gamle! Videre vilde han sige: det folkelige Vid, som jeg elsker, har en passende Betegnelse om en Mand, der er blevet gammel, og som gaar i Kloster, og han vilde sige: hvor malende er ikke dette Billede. Denne Mand, der som Mefisto i sin Ungdom har været med til at vække Forargelse, som fandt en Glæde i at forarge, som fandt, det var et Middel til at undergrave netop det Borgerskab, han skulde angribe, denne Mand er nu blevet gammel, og nu klæder han sig i Kutten, og nu løfter han advarende sin Finger mod Ungdommen og siger: Gør ikke noget saadant.

Erfaren Mand er god at gæste. Men det kan jo ikke nægtes, at den, der som gammel gaar i Kloster, har ikke Krav paa Ungdommens Beundring. Mere Krav paa Beundring har den, der i sin Ungdom lever efter Regler, som han ogsaa i sin Alderdom kan sætte en Ære i at respektere. Men gamle er de blevet og med rystende Hænder holder de paa Magtens Tøjler og frygter for, at de skal glide fra dem, og begaar derfor lykkeligvis alle de Fejlgreb, som til alle Tider alle rystende Magthavere har begaaet. Men det er jo i øvrigt ikke saaledes, at der mangler Folk i Partiet til at videreføre Traditionen. Der sidder jo i denne Folketingssal en Mand, der paa forskellig Maade har henledt Opmærksomheden paa sig som den, der ønsker at sige til disse gamle: Frygt ikke, I kan ikke mere, jeres Evner er i Aftagende, men vi er unge, vi vil fortsætte Traditionen! Jeg tænker naturligvis paa det ærede Medlem Hr. Bomholt. Han har gjort mig den

Ære at skrive en Artikel i den socialdemokratiske Ungdoms Blad. Der skildrer han sine Følelser fra disse Lovforslags Førstebehandling, og han siger om mig: Det var modbydeligt at se Mandens smudsige Ansigt. (Afbrydelse: Hør). Der var et æret Medlem, der følte Trang til at tilkendegive, at det ærede Medlem Hr. Bomholt ikke staa alene, men at der er Folk i Gruppen, der finder, at netop denne polemiske Form er den rette. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Bomholt, som jo er Pædagog, og som i øvrigt er Spreader, at der er mange Former for Spredere, det er ikke lige ædelt altsammen, hvad de spredte; men det, han spredte, det er nu Arbejderkultur, og jeg formoder, at det, som jeg citerede, er et Udtryk for, hvad han forstaaer ved Arbejderkultur.

Jeg tror, at den danske Arbejder i Almindelighed vilde have sig frabedt at blive præsenteret for den Slags som Arbejderkultur. Men jeg vil gerne sige til dette ærede Medlem, at han, som taler til Ungdommen, bør ikke hos den vække falske Forestillinger om de Privilegier, der er knyttet til at tilhøre Overklassen. Han taler om mit smudsige Ansigt, og jeg vil da sige til ham, at det er helt galt; hvis han bilder Ungdommen ind, at Overklassen har det Privilegium ikke at behøve at vaske sig, det er at vække falske Forestillinger, at vække Misundelse paa et helt urigtigt Grundlag.

Det ærede Medlem Hr. Bomholt har jo ogsaa for nylig omtalt en af Københavns Borgmestre paa en Maade, som selv „Social-Demokraten“ maatte tage Afstand fra, og man maa ogsaa sige: Tænk, hvad en Mand med dette ærede Medlems Evner kunde faa ud af enkelte socialdemokratisk fremtrædende Politikeres Liv, hvis han vilde give sig til at behandle dem efter samme Metode. Baade Lembcke og Danner vilde kunne pakke sammen, deres Artikler vilde være Opbyggelsesskrifter, sammenlignet med det, som kunde præsteres af dette ærede Medlem, som jo er en Pryd for sin Gruppe, en af dens kommende Mænd, en af dem, som Socialdemokratiet har Tillid til.

Man forstaaer, hvilket Offer den højtærede Justitsminister bringer daglig ved at sidde som Medlem af en Regering, der støttes bl. a. af dette ærede Medlem, naar man ved, hvilke sarte Ører den højtærede Justitsminister har, saa sarte, at den Tone, jeg anslaar, Gang paa Gang har klinget saa ubehageligt i Ministerens Ører, at han har fundet det under sin Værdighed